

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

LEDEN 2024

Svatá Tekla – boční oltář v Horce nad Moravou

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

chci vám především ještě jednou poděkovat: za všechno, čím jste přispěli ke krásné oslavě Vánoc v našich farnostech, a za vaše zapojení se do Tříkrálové sbírky. Děšť a zima daly tentokrát koledníkům do těla, tím víc jim patří naše poděkování.

A chtěl bych upozornit na dvě události, které máme před sebou v blízké budoucnosti. V hejčínské farnosti nás čekají volby do pastorační rady farnosti. Jsem velmi rád, že se o pastorační radu ve své práci mohu opírat. Jsem vděčný těm, kdo působili v nynější pastorační radě, a prosím, přemýšlejte o svých kandidátech do příští rady. Termín voleb vám oznámíme v ohláškách.

A blíží se také duchovní obnova farnosti: 23.–25. února. Všechny vás na ni srdečně zvu. Protože bychom chtěli, aby byla co nejdostupnější biřmovancům, ale i všem, kdo třeba nemají možnost odjet na víkend z Olomouce, dohodli jsme se v pastorační radě, že se letos bude duchovní obnova konat přímo v hejčínském kostele. Povede ji P. Adrián Zemek, premonstrát ze Svatého Kopečka, který ji měl pro nás vést vloni v Koclířově, ale těsně předtím musel ze zdravotních důvodů svou účast odříci. Těším se, že k nám promluví letos. Prosím, modleme se za duchovní obnovu ve své osobní modlitbě i v rodinách. Ať přinese vydatné ovoce. Pán Bůh žehnej vám všem!

P. Gorazd

V sobotu 6. ledna oslavil P. Gorazd 60. narozeniny. V Horce pořídili společnou fotografii s oslavencem.

PŘEDSTAVENÍ BIŘMOVANCŮ (1)

Někdy v létě (přesný termín nám z arcibiskupství ještě nedali) bude v hejčínském kostele po pěti letech udělena svátost biřmování. Rádi bychom v Hejčínském oku všechny biřmovance postupně ostatním farníkům kratičce představili. Dnes tedy první tři.

KLÁRA WERDICOVÁ

Já studuji vysokou školu v Praze (zemědělskou) a jsem z hejčínské farnosti. S mamkou zpíváme v neděli na mši svaté v sedm. A taky se tady s mamkou staráme o výzdobu kostela.

Co je pro tebe ve tvé víře důležité? Na co se snažíš klást důraz?

Podle mě je důležité, abych se snažila žít správným životem. Být milá, vstřícná na své blízké a vůbec lidi kolem mne. Snažit se, abych byla správnou služebnicí pro Boha a byla dobrým člověkem. K tomu patří modlit se a hlavně důvěřovat v Boha.

PETR KLÁSEK

Bydlím v Horce nad Moravou, a když se moje rodina přestěhovala do Horky, tak jsme prvních deset let bydleli na horecké faře. Studuji polygrafii v Olomouci. K farnosti v Horce mám, řekl bych, poměrně pozitivní vztah, vždycky jsem rád chodil na akce farnosti.

Do kostela moc často nechodím a ve farnosti jako takové se moc neangažuji, ani nikdo z mé rodiny. I když moje máma je pevně věřící katolička.

Proč ses rozhodl přihlásit se na přípravu k biřmování?

K přípravě na biřmování jsem se dostal přes moji mámu, která si tím taky prošla a která považovala za důležité, abych tím teď prošel taky. Mně se to zprvu moc nelíbilo, protože když mi to vysvětlovala, tak jsem pochopil, že budu muset někam pravidelně chodit, a nevěděl jsem moc, co se tam bude dělat. Ale když mi to pak vysvětlila ještě víc dopodrobna a nějakí jiní lidé mi to také vysvětlili, tak mi to přišlo jako dobrý nápad. Přišlo mi, že bych si měl prohloubit svůj vztah s Bohem. A v tu dobu jsem sám měl pocit, že bych ve svém životě v tuhle chvíli něco takového potřeboval. A tak jsem se rozhodl, že do toho půjdu, a zatím toho rozhodně nelituju.

DANIEL HUT

Já jsem z farnosti Křelov a studuji Technické lyceum.

Co víra nebo i příprava na biřmování do tvého života vnáší?

Pro mě asi moje víra znamená určitou jistotu. To, že mám možnost věřit, že můžu pravidelně chodit do

kostela a tak, mám vždycky na ten další týden v té nedělní mši takovou jistotu. Ve smyslu: že ten týden bude v pořádku a že se mám na koho obrátit, komu říct třeba něco, s čím nejsem spokojený nebo co mě trápí. A příprava na biřmování – to je takové prohlubování ve víře. A ještě asi uvidím, jsem tak na začátku toho života s Bohem.

Připravil P. Gorazd

PŘÍBĚH NEJEN PRO DĚTI

V prosinci mne ke mši v Horce před mikulášskou nadílkou při oslavě patrona farnosti, svatého Mikuláše, napadl prostý příběh. Napsal jsem si ho a sbíral jsem odvalu k tomu, abych ho přečetl místo kázání. Ale neměl jsem dost odvahy ani času, abych ho tam dokázal v klidu přečíst. Tak vám ho nabízím teď.

Budu vám vyprávět krátký příběh. V posledním vagoně skoro prázdného osobního vlaku jeli dva muži. Náhle začal strojvůdce brzdit a zastavil kdesi mezi stanicemi v lese. Po chvíli přišel průvodčí a oznámil jim: „Na koleje spadl strom, budeme tu jistě půl hodiny stát.“ A protože to byl už poslední vůz, přisedl si na chvíli k nim.

„Být průvodčím asi není snadná práce, je to tak?“ začal rozhovor jeden z mužů. „Jak jste se k ní dostal?“

„Víte, naše rodina bydlela blízko nádraží. Často jsem jako kluk pozoroval z okna vlaky, lokomotivy a železničáře. Když jsem byl nachlazený a nesměl jsem ven, díval jsem se na ně za oknem celé hodiny. A železnice mě začala přitahovat. A protože nosím brýle a nemohl jsem být strojvůdcem, tak jsem průvodčím.“

„Vidíte,“ odpověděl ten muž, „u mne je to podobné, i když zároveň jiné. Já jsem vyrostl na malé vesnici kousek od Šumperka. A měl jsem po celé dětství na očích zelené hory: Jeseníky, jsou odtamtud už docela blízko. Takže po celý život mám rád

kopce, hory, přírodu – a moje žena také a po nás to tak mají i naše děti.“

„To je zajímavé,“ řekl třetí muž váhavě. „Já jsem nikdy nepřemýšlel, jestli mne od malička něco ovlivnilo. Já pocházím z Horky, u nás je taky nádraží, ale jezdí tam jen malé vlaky a my bydlíme na opačném konci vesnice. A Jeseníky jsou od nás taky vidět, ale docela v dálce. Když jsem vás ale tak poslouchal, vzpomněl jsem si, že jsem od dětství chodil u nás s rodiči a s babičkou do kostela. A zíral jsem na veliký obraz, visící vpředu nad oltářem. Pořád a pořád jsem si ho prohlížel. A myslím, že mne to do celého mého života ovlivnilo.“

„A jak?“ zeptali se průvodčí a druhý muž zároveň.

„Na tom obraze je svatý biskup Mikuláš, jak dává šaty nějakému chudému mladému člověku. Vedle nese chlapec na míse tři hrušky nebo možná jablka, které dostane asi zase někdo jiný, nahoře na obraze sypou andělci peníze, které bude biskup rozdávat chudým. A já jsem se na to díval a díval a naučilo mě to dávat. Všimnout si, co komu chybí, a když mu to můžu dát, tak to udělat.“

A tím končí můj příběh. Nechcete si s ním ještě pohrát dál sami? Přeji vám, aby vás inspiroval k tomu, že si ho obměníte – podle své vlastní fantazie a hlavně podle své zkušenosti. Vždyť se přece taky na obraz svatého Mikuláše díváte často, možná už roky, možná od dětství...

P. Gorazd

SVATÁ TEKLA

Při adventním koncertu 3. prosince 2023 v Horce jsme se zaměřili na svatou Teklu, které je v kostele zasvěcen jeden ze dvou postranních oltářů (viz foto na titulní straně). Kdo byla tato světeice, jejímuž kultu stavitelé barokního kostela věnovali tak čestné místo?

Úcta k ní je velmi starobylá. Již v literatuře prvních křesťanských staletí mezi takzvanými apokryfy, tedy spisy, které se snažily navázat na vyprávění novozákonních knih a doplnit je o poutavé podrobnosti a strhující zázračné příběhy, nacházíme také *Skutky Pavla a Tekly*. Byly sepsány, zdá se, již před rokem 200 po Kristu! Podobně jako Skutky apoštolů i tato kniha líčí apoštolské působení svatého Pavla. A vedle něj je tu výraznou postavou právě Tekla.

Autor nám Teklu představuje jako vůbec první ženu nežidovského původu (pohanku), která uvěřila tomu, co Pavel hlásal. Narodila se do urozené rodiny v Ikoniu. V tomto městě horlivě naslouchala Pavlovým kázáním: zvenčí u okna domu, kde se Pavel ubytoval. Nadchla se pro víru v Krista a zároveň pro ideál panenského života. Její matka na to upozornila Teklina snoubence a ten nakonec, aby se Pavlovi pomstil, udal apoštola coby křesťana prokonzulovi. Prokonzul nechal Pavla zbičovat a vyhnat z města a Teklu při tom odsoudil k smrti upálením. Ale když měl být trest vykonán, Bůh silným deštěm zázračně oheň uhasil.

Tekla odešla z Ikonie, vyhledala Pavla a následovala ho do Antiochie. Tam po ní zatoužil nějaký syrský velmož a na ulici ji objal. Ona se bránila a on se stal terčem posměchu. Uraženost v něm zvítězila nad náklonností k ní, proto ji udal prokonzulovi. Ten ji odsoudil k zápasu se šelmami. Jenže divoká lvice, místo aby dívce ublížila, jí lízala nohy. A pak Teklu ochránila před ostatními šelmami. Nato se Tekla v aréně vrhla do jámy s vodou, která tam byla, a sama sebe tak pokřtila (!). A i před dalšími nebezpečnými zvířaty, kterým byla vystavena, byla zázračně ochráněna.

Prokonzul ji nechal zavolat z arény k sobě a ptal se jí, jak to, že se jí žádné zvíře nedotklo. Zde spis obsahuje krásné vyznání víry: „Řekla: »Jsem služebnice živého Boha; uvěřila jsem v toho, v němž Bůh našel zalíbení, v jeho Syna; kvůli němu se mě ani jedno zvíře nedotklo. On jediný je poslední spásou a podstatou nesmrtelného života; bouří zmítaným se stává útočištěm,

sužovaným úlevou, zoufalým záštitou. A kdo v něj neuvěří, nebude žít, ale zemře navěky.«

A tak ji prokonzul s úctou propustil. Ona znovu vyhledala Pavla a sdělila mu, že je již pokřtěná, i vše, co se jí stalo, a také své rozhodnutí vrátit se do Ikonía. Na to jí Pavel řekl: „Jdi a uč slovo Boží.“ Tekla se vrátila ke své matce a dosvědčila jí, že víra, kterou od Pavla přijala, je to pravé náboženství. Pak odešla do Seuleukie a „osvětila tam slovem Božím mnoho lidí“.

Jádrem celého vyprávění je snaha ukázat Teklu jako vzor pevné důvěry v Boží režii a v Boží pomoc. Bůh udělá i zázrak – ve prospěch toho, kdo mu věří. Proto latinská modlitba o svátku svaté Tekly prosila o toto: „Ať nám prospěje příklad tak veliké víry.“

Teklina historie v mírné obměně (naposled byla prý vhozena do jámy s jedovatými hady, proto jsou vyobrazení i na obraze v Horce) se tradovala mezi křesťany dále a Tekla, ačkoliv všechna mučení přežila, byla přesto uctívána jako mučednice. Dokonce jako jediná nebiblická postava byla zmiňována při litaniích, které se od středověku křesťané modlili u lůžka umírajících. Ty prosí Boha, aby umírajícího vysvobodil (tak doslova), a připomínají vysvobození, která Bůh vykonal někdy dřív: jako jsi vysvobodil Noema z potopy, Mojžíše z moci faraonovy, Daniela ze lví jámy atd., nakonec: Petra a Pavla z vězení – a pak bývala ještě připojena i zmínka: „jako jsi vysvobodil Teklu z trojích hrozných muk“.

Míst, kde najdeme sochu svaté Tekly, je na Moravě a v Čechách více: Podivín (z roku 1751), Jemčina (1772), Jakubov u Moravských Budějovic (počátek 19. století), kaple ve vsi Babí u Trutnova (1753–1755) a další. A náš oltář v Horce (1754). Nápis na podstavcích soch dosvědčují, že Tekla byla považována za mocnou přímluvkyni. Zdá se, že v 18. století zažila úcta ke svaté Tekle nový rozkvět. Snad i proto, že v roce 1719 vydal v Hamburku Johann Albert Fabricius nově soubor novozákonních apokryfů. Učení premonstráti z Klášterního Hradiska, kteří nechali zbudovat náš barokní kostel v Horce, mohli takovou knihu mít ve své knihovně a inspirovat se jí.

Tím, co jsme se o svaté Tekle dozvěděli, se nám také objasnilo to, jak bývá vypodobována: drahé šaty (urozená žena), kříž (symbol křesťanské víry), palma nebo věnec (mučednictví), oheň, šelmy, hadi (způsoby jejího mučení).

I my se nezřídka ocitáme uprostřed trápení. Ať už jde o „oheň, šelmy a hady“ vnějších těžkostí, nebo vnitřních pokušení a zmatků. Víra v Boží vysvoboditelskou moc je záchranou i pro nás dnes.

P. Gorazd

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,

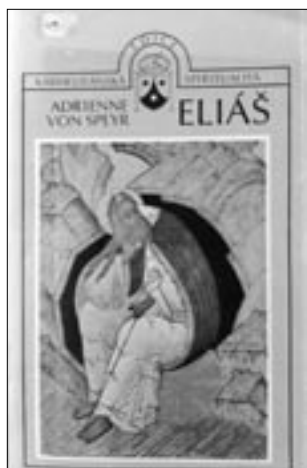
říkala jsem si: „Co můžu v lednovém knižním okénku lidem nabídnout? Po vši té vánoční nádheře vnější i duchovní? Co může oslovit nasyceného?“ S prosbou o vedení jsem procházela jednotlivé tituly knihovny a oslovili mě proroci, kteří působili daleko před narozením Ježíše. Teprve hledali pravého Boha mezi velkým množstvím bůžků a Bůh je vedl. S odvážnou důvěrou se nechali vést a prošlapávali budoucím křesťanům cestu víry. Vrátime se do doby Starého zákona (po Abrahámovi v knize *Úmluva* – viz *Hejčínské oko*, listopad 2023).

Adrienne von Speyr

Eliáš

Karmelitánské nakladatelství, 1992, 92 stran

Na rozdíl od knihy *Úmluva*, vyprávějící příběh Abraháma románovou formou, kterou je dobré porovnat s textem v Bibli, je v této knize postupně rozebíráno životní poslání Eliáše pro izraelský lid. Po citaci biblických veršů následuje jejich promeditovaný výklad Adrienne von Speyr – švýcarské mystičky, původně protestantky, která přijala katolickou víru. Samotná autorka je zárukou poctivého rozjímání nad texty Bible. Eliáš

se stává ve své pohanské době nástrojem Božím. Bůh mu dává moc, aby lidi skrze nadpřirozené zásahy upozornil na existenci pravého Boha a na jejich scestné vzývání bohů. Autorka si všímá a zmiňuje odkazy a provázanost tohoto příběhu s událostmi Nového zákona. Je přínosné číst příběh Eliáše s tímto zajímavým a bohatým výkladem, než si ho přečteme přímo v Bibli bez dalšího vysvětlení. Díky hloubce poznání autorky objevíte mnoho zajímavého. Je třeba knihu číst soustředěně.

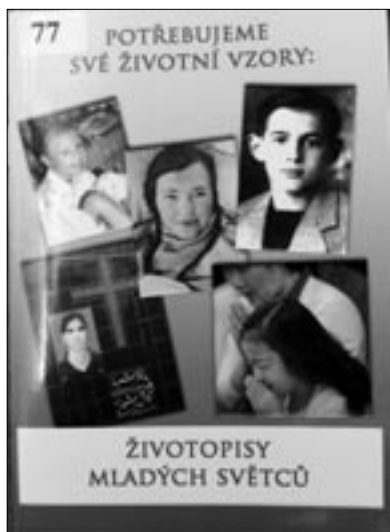
Prorok Eliáš je po Matce Boží druhým největším patronem karmelského řádu. Na hoře Karmel, kam vystoupal, aby uskutečnil jeden ze svých zázraků a žil zde poustevnickým životem, pobývali později další poustevníci, ze kterých později vzešel řád karmelitánů.

ÚRYVEK Z KNIHY:

A přislíbený déšť je bouře, která zatemní celé nebe a z celého nebe zúrodní zemi. Není to onen déšť, na který léta čekali, ne ta troška vláhy, kterou potřebují, nýbrž přemíra. Ale ta odpovídá přemíře víry Eliášovy, který nevěří jen za sebe, nýbrž za všech dvanáct kmenů, a věří tak silně, že z této víry mohou žít všichni.

U zmíněných starozákonních osobností Abraháma a Eliáše je fascinující jejich vědomá odevzdanost Bohu, označovaná jako „poslušnost“. Nejedná se však o poníženou podřízenost, ale o uvědomělé rozhodnutí víry sloužit svému Pánu. V pohanské době to vyžadovalo velkou odvahu. Koneckonců žít jako křesťan vyžaduje odvahu v jakékoli době.

Chtěla jsem vám nabídnout ještě jednoho proroka, ale ne všechny tituly naší knihovny jsou kvalitní a je třeba některé z nich i vyřadit. Tak se i stalo. Ale nabídnu vám malou „perlu“:

Potřebujeme své životní vzory: Životopisy mladých světců
Trapistky, 2022, 32 stran, řada XS 77

„Nečekejte, až vám bude více let, abyste se vydali na cestu svatosti. Svatost je vždy mladá, stejně jako Bůh je věčně mladý.“

(Jan Pavel II.)

Pět krátkých příběhů stručně vystihujících ne příliš známé malé a opravdu věkem mladé světce z různých zemí celého světa. Od

malé desetileté Čiňanky († 1951), přes třináctiletého italského chlapce († 1941), kterého vychovávali pěstouni a který svou „matku“ uchránil od smrti; Aničku Bohuslavu Tomanovou z Pastvin († 1957), naši českou světici obětující se za svého bratra a později hlavně všechny kněze, která zemřela ve svých 50 letech; jednadvacetiletého mladíka († 2015), který v muslimském Pákistánu chránil věřící katolíky při bohoslužbě, a osmiletou Američanku žijící ve Francii († 1991), která se „spřátelila“ se sv. Terezií z Lisieux a byla pro své okolí malým pozemským andělem.

Neodhaluji záměrně více. Brožurka je vhodná jako rodinná četba s náctiletými.

Aničku Bohuslavu Tomanovou je možné více poznat v obsáhlé a zajímavé knize Filipa Stajnera: *Chudobka z Orlických hor*, která je taktéž v naší farní knihovně.

knihovnice Marie

Řešení tajenky osmisměrky z následující strany uveřejníme v příštím čísle zpravodaje.

D	Y	K	Ú	K	A	T	S	Ú	Í	A	A
K	S	H	Í	L	K	R	A	Ř	T	B	K
P	O	L	E	N	O	I	U	M	O	L	L
N	R	N	Ě	R	Č	B	O	O	H	A	Ý
O	K	Z	T	A	M	U	S	B	G	M	T
P	O	D	N	I	K	N	O	U	T	O	S
T	K	CH	C	S	N	A	N	B	A	J	L
L	A	A	V	E	I	G	O	L	O	E	G
K	Z	V	R	Y	P	Y	E	I	S	L	A
O	I	T	O	S	Č	Č	A	N	K	O	K
Č	S	I	U	L	N	E	F	A	T	Á	J
E	V	P	D	Á	U	K	R	Ý	T	I	A
R	Ě	M	S	R	L	K	E	P	Š	A	B
T	T	K	O	I	Z	V	E	D	Á	K	Ý
P	O	L	E	D	N	Í	K	P	E	N	L
K	Y	Z	Í	V	K	A	S	A	S	N	Í

BAJKA – BUBLINA – BYLÍ – CIMBUŘÍ – ČELA – ČOKL – EDEN – EURO
 – FREE – GEOLOGIE – HMAT – KACHNA – KASA – KAZISVĚT – KLÍH
 – KLOBOUČNÍK – KNĚZ – KONTINGENT – KROSY – KVÍZY – LOGO –
 MOLL – NÁSKOK – NUGA – OKNA – OLEJOMALBA – ORLÍK – PITVA –
 PODNIKNOU – POLEDNÍK – POLENO – PSINA – PTÁK – RAIS – SMĚR
 – SPEKULOVAT – STÝLKA – SUMA – SUPĚT – ŠPEK – TRIBUNA – ÚHON
 – UKRÝTI – ÚSTA – ÚTLÝ – VRYPY – VYČERPÁNÍ – ZVEDÁK

PODĚKOVÁNÍ CHARITY OLMOUC

Milí farníci!

Chtěla bych vám jménem pracovníků Charity Olomouc moc poděkovat za vaši přízeň v roce 2023.

Přispěli jsme **cca 200 kilogramy potravin** a naše částka finanční podpory byla opět krásná: darovali jsme **22.700,- Kč**.

Ještě jednou Pán Bůh zaplať! A těším se v roce 2024 na viděnou.

Jana Werdichová

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

Každý pátek po skončení večerní mše svaté do 21 hodin je příležitost k **tiché adoraci** v učebně nad sakristií. Informace o tom, kdy bude adorace prokládána modlitbami za farnost a kdy jako večer chval, najdete níže.

Společenství mládeže se schází v neděli od 19.15 do 20.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela. Setkání vede P. Gorazd.

Setkání maminek s malými dětmi se konají ve čtvrtek od 9 hodin dopoledne v místnosti nad sakristií. Náplní je společná modlitba, sdílení, hraní. Kontakt pro případné dotazy: Zuzka Filipová, e-mail: filipova.zuzka@seznam.cz.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2024 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

Tříkrálová sbírka se konala od 1. do 14. ledna formou klasické koledy nebo tzv. stacionárních kasiček. Děkujeme všem, kdo se do ní zapojili, a všem, kdo sbírku podpořili!

Povánoční **úklid kostela** proběhne v úterý 16. ledna od 16 hodin. Kdo by chtěl pomoci, bude vítán.

Týden modliteb za jednotu křesťanů bude probíhat ve dnech 18.–25. ledna, modlitební shromáždění v Olomouci budou vždy v 17 hodin. KDY A KDE: pátek 19. ledna – Husův sbor CČSH v Olomouci, U Husova sboru 538, káže František Hanáček; pondělí 22. ledna – chrám sv. Michala, Žerotínovo nám. 1, káže Jan Asszonyi; středa 24. ledna – chrám sv. Mořice, ul. 8. května, káže Ján Čukáš.

V pátek 19. ledna slaví **otec biskup Josef Hrdlička 82. narozeniny**. Pamatujme na něj v osobní i rodinné modlitbě.

Neděle 21. ledna (3. neděle v liturgickém mezidobí) se bude podle přání papeže Františka opět slavit jako **Neděle Božího slova**. **Sbírka** při všech bohoslužbách v tuto neděli bude věnována **na podporu biblického díla**.

Mše svatá zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 21. ledna v 10 hodin. Nácvič písní s dětmi, ochotnými přidat se ke schole, bude od 9.30 hodin. Další pak bude v neděli 18. února.

Adorace v pátek 26. ledna bude tichá do 20.15 hodin. Potom do 21 hodin bude **prokládána modlitbami za farnost**.

V neděli 28. ledna bude **mše svatá** v 10 hodin obětována **za zemřelého P. Josefa Dosedlu**, prvního faráře hejčinské farnosti, u příležitosti 130. výročí jeho narození.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 1. února, příští pak ve čtvrtek 29. února.

V pátek 2. února je **svátek Uvedení Páně do chrámu**. Mše svatá proto začnou obvyklým **žehnáním svící a průvodem**.

Adorace v pátek 2. února bude tichá do 20 hodin, potom od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

V sobotu 3. února je památka sv. Blažeje. Tradiční **svatoblažejské požehnání** se bude udělovat po mši svaté.

Informaci o sbírce **Krajíc chleba pro chudé** v roce 2023 najdete uvnitř tohoto čísla farního zpravodaje. Charita Olomouc nám moc děkuje a přeje hojnost Božího požehnání.

Duchovní obnova farnosti bude v postní době od pátku 23. do neděle 25. února zde v Hejčíně. Povede ji P. Adrián Zemek O.Praem. ze Svatého Kopečka. Zarezervujte si prosím tento termín.

Farní guláš se letos uskuteční v neděli 23. června.

HORKA NAD MORAVOU:

V neděli 7. ledna byla na čtyři roky jmenována **nová ekonomická rada farnosti**. Jejími členy jsou: Marie Vepřková, Vladimíra Fialová, Vít Andrlé a Miroslav Dvořák. Děkujeme za jejich ochotu k této službě pro farnost a děkujeme také panu Karlu Dohnalovi, který byl členem ekonomické rady doposud. První setkání ekonomické rady proběhlo v úterý 9. ledna.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou se uskuteční v úterý 16. ledna.

Mše svatá zaměřená více na rodiny s dětmi bude v neděli 21. ledna.

V pátek 26. ledna ve 20 hodin bude ve farní místnosti další setkání nazvané **Cestou víry**.

* * *

KŘELOV:

V neděli 21. ledna proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**.

Setkání pastorační rady farnosti Křelov bude v pondělí 29. ledna.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,
internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.
Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2024.

Příští číslo: 4. února 2024, redakční uzávěrka: 24. ledna 2024.